

»Ni res, da posameznik ne more ničesar spremeniti«

»Če bi vsak pospravil samo za seboj, bi že naredil dovolj za čistejše okolje,« je prepričan skupinovodja v enoti za zbiranje in odvoz odpadkov v družbi Kostak, d. d., Gregor Černelič. A ker se ljudje težko odrečemo svojim navadam, se zaveda, da osveščanje ni le podajanje informacij, ampak dolgotrajen proces.

Gregor Černelič

Da bi zase in za generacije, ki prihajajo za nami, zaščitili okolje in planet, na katerem živimo, moramo narediti proaktivne korake v smeri prenovljenih življenjskih navad. Nikakršna skrivnost ni, da v preteklih desetletjih nismo bili najboljši skrbniki Zemlje. Čeprav se na prvi pogled morda ne zdi, lahko k temu prispeva vsak od nas. Gregor Černelič skrbi, da njegove ekipe pravočasno odpeljejo odpadke v občinah Krško in Kostanjevica na Krki. Kot skupinovodja pri zbiranju in odvozu odpadkov razporeja voznike in pobiralce, kar pomeni, da je zadolžen za tedenske razporede odvoza odpadkov

in sodeluje pri oblikovanju letnega urnika odvoza odpadkov. Pri njem lahko naročimo tudi odvoz kosovnih odpadkov. »Poleg tega rešujem reklamacije v zvezi z odpadki, neizpraznjenimi posodami in s poškodbami na terenu, ki naj bi jih povzročili naši sodelavci. Posredujem tudi pri delovnih nesrečah, pomagam, če je treba razrešiti kakšno situacijo in se z inšpektorjem odpravim na ogled zaradi neločevanja odpadkov. To je v osnovi to, kar počnem,« pojasnjuje Černelič in dodaja, da predvsem v poletnem času, ko je več odsotnosti zaradi dopustov, pomaga na kamionu in pri pobiranju kosovnih odpadkov.

»VEDNO SEM PRIPRAVLJEN POMAGATI«

Pri svojem delu je nenehno v stiku z uporabniki. »Svetujem jim. Opažamo, da občani predvsem pri kosovnih odpadkih niso prepričani, kako odvoz poteka in tudi, kaj sploh so kosovni odpadki. Čeprav imamo možnost naročila preko naše spletne strani, veliko komunikacije poteka po telefonu, zato smo telefonsko precej obremenjeni. Ljudje radi pokličejo, ker želijo še kakšne dodatne informacije, nekateri pa se želijo dogovoriti za njim najustreznejši termin. Seveda to razumemo in skušamo ugoditi željam, kolikor pač lahko.«

Delo s strankami je zahtevno, vendar ni lepšega priznanja, ko opaziš, da si nekemu pomagal, dodaja Černelič. »Ljudem sem vedno pripravljen priskočiti na pomoč in kaj razložiti. Če govorimo o odvozu kosovnih odpadkov in ko gre za kakšno starejšo gospo ali gospoda, ki potrebuje pomoč pri prenosu nedelujočega štedilnika ali skrinje, pojasnim, da bomo že sami naložili.« Informacije daje tudi pri vprašanih glede menjave posod in ločevanja odpadkov. »Postavili smo ogromno individualnih posod za embalažo. Ljudi spodbujam k ločevanju odpadkov in jim skušam razložiti, kam kaj spada, a je včasih težko, ker nekateri na žalost nočejo razumeti ali nočejo sodelovati. Navade je težko spremeniti in to nekako skušamo razumeti, zato tudi toliko več delamo na osveščanju.«

Gre za dolgotrajen proces in trud je obrodil sadove, saj je stanje v zadnjem desetletju precej izboljšalo, vendar, kot opaža Gregor, je v primerjavi z vasmi oz. pri individualnih objektih slika v blokovskih naseljih nekoliko slabša. »V eni vrečki so solata, tri pločevinke, iz kopalnice tulec od toaletnega papirja, kozarec in dva kartona od pice ... Vse to roma v isto posodo. Ti posamezniki izničijo trud tistih stanovalcev, ki se zares trudijo in so pri ločevanju dosledni.«

V enoti zbiranja in odvoza odpadkov je skupno zaposlenih 38 ljudi, Gregorjeva ekipa jih šteje 25. V družbi Kostak je zaposlen dvanajst let, zadnjih šest let kot skupinovodja. V tem času se mu je že marsikaj pripetilo, najbolj pa si je zapomnil, ko ga je na nekem dvorišču ugriznil pes. »Nič hudega ni bilo, le prasko sem si 'prislužil,« pove v smehu. »Prispel sem na ogled lokacije in ko sem stopil na dvorišče, se je iz garaže zaslizal pasji lajež. Ko je nato skočil iz garaže, sem lastniku dejal, naj psa zapre, a mi je ta odvrnil, da nič ne bo, saj ni še nikogar ugriznil ... In 'hop', me je že zagrabil. K sreči ni bilo nič hujšega, gospodu pa je bilo tako grozno žal, da ni vedel, kaj bi mi dal,« pripoveduje. Konec dober, vse dobro.

»Vedno s ponosom povem, kje sem zaposlen,« še zaupa za konec. Gregor pa je ponosen tudi na svojo družino, ki ji namenja večino svojega prostega časa. Z otrokoma rad kolesari, sicer pa igra košarko in poprime za delo na družinski kmetiji.